

er balancen mellem barnets tarv, som vi ønsker bliver sikret i højere grad, og familiens retssikkerhed, og det er balancen mellem en mulig lettere adgang til at fjerne et barn, som er truet, fra hjemmet og den forebyggende indsats i familien.

Jeg vil sige, at lovforslaget har flere positive elementer, bl.a. i formålsparagraffen, hvor der nu er indsat, at det forebyggende arbejde skal koncentrere sig om hjemmet eller det nære miljø. Hermed åbnes muligheden for, at flere personer med tilknytning til det enkelte barn kan inddrages i en proces med det formål at få barnet til at fungere i hjemmet og i det nære miljø.

Den tværkommunale underretningspligt er også et positivt element, som efter vores opfattelse kan være med til at begrænse antallet af de meget uheldige tilfælde, som vi er vidne til, hvor forældre kan flytte fra en kommune til en anden, og der ikke efterfølgende sker nogen videreførelse af det sagsforløb, der er i gang.

Vi ønsker også, at barnet og den unge får mulighed for, når det skal hjemtages og behovet for udeanbringelse ikke længere er til stede, på en ordentlig måde at forlade det miljø, den pågældende har været en del af. Derfor er muligheden for at udsætte hjemsendelsen i 3 måneder også en positiv ting.

En uddannelsesindsats for personalet er også en god ting, som er meget nødvendig efter vores opfattelse, og det samme gælder det forslag, som Venstre i forbindelse med finanslovdrøftelserne stillede om efterværn for den gruppe unge mennesker, der her er tale om. Vi synes, at bestemmelserne er udmærkede. Det, at man kan få en kontaktperson, og i en periode på op til 22 år har mulighed for at få en tilknytning til nogle mennesker, som man har været sammen med en meget stor del af tiden, er meget positivt, også fordi man gennem dette efterværn forsøger at få etableret forbindelse til uddannelse og forsøg på placering på arbejdsmarkedet. Men jeg vil dog gerne understrege, at i de drøftelser, der tidligere har været ført om efterværnet, har aldersgrænsen været 23 år, og det er også det, som har været drøftet i forbindelse med nogle satspuljeaftaler. Den nedsættelse vil vi derfor gerne drøfte videre i udvalget.

Venstre er derimod dybt betænkelige ved den foreslåede § 42 B, som lige har været debatteret. Det, at man kan foreslå, at et barn og en ung kan fastholdes i en anbringelse uden for hjemmet, når behovet for foranstaltningen er ophørt, synes vi virkelig er betænkeligt. Det er

efter vores opfattelse ikke i overensstemmelse med den retssikkerhed, vi synes, der skal til, og vi synes også fra Venstres side, at det er trist, fordi det efter vores opfattelse vil nedbringe antallet af sager, hvor der indgås frivillige aftaler.

Vi ønsker heller ikke, at de sociale myndigheder med politiets hjælp og uden retskendelse kan få adgang til private hjem. Det må være en meget lille ting at sikre, at retssikkerheden er til stede i form af en retskendelse.

Det var det positive og det mindre positive i forslaget, og så har vi i øvrigt i Venstre nogle ønsker om at få en bedre balance ind i forholdet mellem den forebyggende indsats og den situation, hvor en tvangsanbringelse er en mulig eller den eneste løsning. For at styrke indsatsen i familien ønsker vi, at man i udvalgsarbejdet prøver at se på, om den norske model, som er hentet i USA, kan indarbejdes i dette lovforslag. Det ville betyde, at indsatsen med socialpædagogisk bistand kan foregå i hjemmet sammen med familien, og dermed har man mulighed for i højere grad også at tilgodese andre børn i den samme familie, så de får en støtte og en hjælp, og man får familien til at fungere.

Vi ønsker også, at der i lovforslaget indføres obligatoriske samtaler med familien, første gang et barn eller en ung begår kriminalitet. Bedre udredning, opfølgning og tilsyn på det område er også noget, som vi synes skal tilføres lovforslaget i højere grad.

Der har været en grundig behandling af tingene, og vi har megen respekt for den måde, det er gjort på. Men vi synes som sagt, at der er ting, der skal ses på i udvalget, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

#### **Jens Heimburger (KF):**

I Det Konservative Folkeparti er vi meget tilfredse med, at vi nu har fået dette lovforslag.

Indledningsvis vil jeg slå fast, at vi sådan set ikke mener, der overhovedet er noget, der kan erstatte familien – forstået på den måde, at familien og det at have forankring i en familie ikke er noget, det offentlige på nogen måde kan konkurrere med. Men her er der jo tale om de 4 pct. af børnene, som ikke har noget, der tilnærmelsesvis kan betegnes som det, vi forbinder med begrebet en familie, og så er det, vi må træde til.

Det er et område, hvor der vil kunne ske fejl. Det er ikke som i færdselslovgivningen, hvor man kan måle sig til det meste. Det er et område, hvor der, hvis man vælger at gå længere ad